

Rup
no kralj
sredstvo
e, dječja
ici 35. n
imo
ganja. S
elore nam
pra
njebolja
e konji, ki
vi učev
novč.
2. for.
a Pice
ngjelu
njska ce
a pouzeć

Rij

ST

emstvu,
te po
sređuje
tsmenu
najnije

AV.
u moć
štr-
ustav;
i naj-
spra-
itd.

Traže

sta

prave

umčim
ovo vro

ine.

Izazi svakeg četvrtka u arku.

Dopisi se novarađuju ak
notičaju.

Neblijogovani listovi se ne priznaju.
Prediplata s poštinskim stotom
for, za sajku 20 for. na godinu.
Razgremo jo 20 for. i za tali
godine. Ivan cestevne vrće poštinske

Na male jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi
se u Via Farneti br. 14.

Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari. Mar. posl.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Kamen list podnošen na vrijeme,
nekto te jevi održavanju u, otvoren
pismu, za kojo se pošta
zadovoljio, tako se izvješće napile:
Reklamacija.

Kamen list podnošen na vrijeme,
nekto te jevi održavanju u, otvoren
pismu, za kojo se pošta
zadovoljio, tako se izvješće napile:
Reklamacija.

Dragocjeno priznanje.

Rimski dopisnik glavnog glasila tr
ščanskog Talijana poslao je svomu listu
prirodomu nasilne smrti predsjednika Špa
nijoškoga ministarstva *Cancelleria del Castello*
preko ostar. dopis o nesuošnom upravo stanja
u kraljevini Italiji. Obaziriv se letimicu
na grozna nedjala, koja počinile u najno
vije doba talijanski anarhisti u Francuz
koj, Italiji i Španjolskoj, kaže dopisnik o
svojoj domovini doslovce slijede:

"Velika nesreća, koja još razloženje
našu zemlju, jest duboko neznanje (igno
ranza), koje vlada u dobrom dijelu našeg
naroda, da pate u ogromnoj većini pučan
stva na jugu, odakle upravo potiču zlo
glasni anarhisti; neznanje, koje je posle
dicom onih bezstrannih vlasti, žigosanih
za uvjek od Gladstone nazivom „zatajenje
Boga“ i koje bijahu u istinu zatajenje
svakog ljudskog čuvenstva i svakog napredka.
I proti tomu uprapašćenju djevolovanju
vjekova, radi toga imade u našoj zem
lji još uvek preko 40 po sto nepismenih ljudi,
moramo se boriti, da ovijedocimo
naše pučanstvo, kako je nemoguće biti
narod jakinj i ponosnj, dok se radjamo
i dok živimo u neznanju; našljivo bo i
oružje nije više izrazom moći i prava, ako
ih neprati pravica, razum i osobna od
govornost".

Uvaženi rimski dopisnik nije nam po
vedao doduče ništa nova, jer je občenito
priznata istina, da je neznanje i glupost
posledica svega zla i svih nevolja, koje
twarz pojedinca, društva, narode i države,
ali za nas je njegovo priznanje u toliko
dragocjeno, što imade još danas u Italiji
preko 40 po sto nepismenih osoba, premda
je Italija već proslavila svoju dvadeset
petogodišnjicu "oslobodenja" i ujedinjenja.

Ako su u Italiji da god sedamdesetih
i pričela vlade narod u kulturnom i ma
terijalnom napredku; ako je narodna raz
cjepljanost, nutarje borbe, slavoljepnost,
suparništvo pojedinih vladara i vladarića
otezčavala duševni i tjelesni napredak
talijanskoga naroda u današnjog kraljevina,
svi ti pravi li umišljeni uzroci moralni su
prestati onoga dana, kad je sjeverno tal
ijanska pokrajina ostavio zadnji austrijski
vojnici i kedenje je u vični grad silomice
prodriči talijanska vojska, otevri ga našemu
prahom i olovom sv. Stolici.

Od tada vladali su ujedinjenom Ita
lijom il vladaju najslobodouniji vladari;
qd tada upravljao je Italijom mnogo
ministarstva svakojakih političkih boja;
od tada siljao je ujedinjen narod svoja
zastupstva u svoje središte, da kroje i
stvaraju najslobodounije i najnaprednije

zakone — pa nprkos tomu imade još i
danas nakon 27 godišnjeg slobodnog i sa
samostalnog državnog života preko 40 po
sto nepismenih državljanu u zemlji, koju
proglašuju zibkou, najuzvišenijih proizvoda
ljudskog.

Ono, što su po navodu dopisnika za
nemarile ili preprečile "desramme" vlaste
u prvih polovicu ovoga veka u Italiji,
imale i morale su davno poopraviti vlaste
naroda samostalnoga i ujedinjenoga. Nova
čladijutu generacija razvijala se slobodno
i samostalno bez tuđeg utjecaja i upriva
a na temelju novovježkih školskih zakona.
Ta generacija nemože se tužiti na nikoga.
Opravdano, ako je toliko zaostala u dušav
nom napredku za ostalimi narodi, koji su
imali i prigodu i sredstva, da se duševno
pridignu.

Krvnja, radi tolikog postotka nepi
smenih osoba u Italiji pada u prvoj vrst
na sve one vlaste, koje su stvarale lažne
beralne školske zakone, koje su odstranile
svaki upliv svećenstva iz narodne škole,
koje su hotomice podržavale narod u glu
posti i neznanstvu, da s njim laglje vladaju,
da ga nepečajuće bune i potici proti crkvi
i njezinim blagotvornim ustanovam, ili ko
načno one vlaste, koje su isle zatim, da
u mladeži ugriju srce za nedostizljivim
idealima mjesto da njih oplemene srce i raz
vijun umne krijepti.

Toliki postotak nepismenih osoba u
Italiji morao bi zabrinuti svaku rođoljubnu
srce, nu tomu nije tako. Danomice čitamo
naime, što sve čini i vlasta i pojedina dr
žava za širenje talijanske tobožje prosjevje
izvan granica Italije, osobito u susjednim
državama. — Mjesto da napunu sve sile vlasta
i školske društva za što bolju i temeljitu
pučku prosjevju u domovini, oni rasipili
državni novac i narodne mlodere izvan
granica Italije — u dvojbene i često ne
dostizive svrhe. Hvataju divlje, a puštu
bitomo — kako bi rekao naš narod.

Medutim nas neboli ni malo glava
radi toga, što se u Italiji toliko zanemare
nje naprvi ujet narodnoga blagostenja.
Mi smo napisali ove redke jedino tom na
merom, da pokazuemo i prijateljem i pro
tivnikom, kako je na nizkom stepenu pu
čka prosvjeta u Italiji i kako su smješ
i ludi sv. oni, koji tvrde, da je Italija
sjelo prave sreće i slobode.

Dopisi.

Nerezine. Mnogo je već vremena pro
teklo a da Vas se nismo javili i izkazali
naše tuge i nevolje, kojih na žalost imamo

PODLISTAK.

Istarski razgovori.

Preporučeni na razmišljanje svim Istruom,
a ponajprije producem i njihovim drugo
vom.

(Ive je izuzeo mnoge škole i mnogo
svjetskih vidi, a Mate je priprest, ali za to
distr.)

I.
Što je to domovina.
(Nastavak.)

Ive: Čovjek se ne može nagledati pri
rodnih krasaka domovine. Tko pak
svoju domovinu zbilja iskreno ljubi,
taj radostno prouzrači ljetopis domovine.
Duša mu se tako rekući raz
tapija, od gurajuća, a suze mu rose niz
obraz. "Ta kako i ne bi, kad se pro
misli, da su se njegovi pradjedovi
rodili u tom kraju, da su se i rodili
njegovi rodili u toj zemlji, a i on sam ugledao svjetlo boje baš tu.

Domovina nam mora biti mila, ne
samo su se nasi stari rodili u
njoj, nego i za to, što nam se u
njoj nalaze i svi naši prijatelji i znaci,

koji govore istim jezikom. Što više, tu
nam se nalaze i naši rođaci, naše
žene, djeca i svojad naša. Tu nam je
porod, tu imanje i kuća, i tu na
ponok ave, što zovemo samo „svojim“.
Kako da je svoje domovine ne
ljubimo?

Mate: Po majku svitu, imate pravo, go
spodine! I dosad sam vavelj imel
rado svoje rodno imili domovinu, a
odsad mi to tako lepo protumačili, još više.

Ive: Tako je, dragi Mate! Ljubi sam
svoju domovinu i svoj jezik, pak ro
djake i djecu svoju, a onda zna, da
se ne deš nikad pokajat. Da deš to
tako činit, to sam staljan, jer te oddugo
poznam, kao poštenog i čeličnog čo
vječa. Budi uvek pametan, kako si
bio dosad, skribi za djecu i uči ih
naši ljevi jezik, pak će te svatko cienit.
Kad ti pak djecu ponarasti, podpo
magat će te u tvojem radu, pak će
se i oni ugledati u svog otca, te lju
biti svoju domovinu i braniti ju od
svih neprjatelja.

Nasa je domovina lepa, pa uprav
za to ima sile neprjatelja, koji bi
nam ju htjeli silom oteći. No jer je

ona bila naša od vazda, to ju mo
ramo štititi i braniti od svih nepr
jateljskih napada, pa makar do zadnje
kapi kri.

Mate: Tako je, na moju grešnu dušu!
Kako ne bimo mi braniti svoju do
movinu i svoju djecu, kad nam iste
živine davaju lep primer. Ter sam
videl toliko puti kako mačka skoci
i na najvećega pasa, da očeva mladi.
A i kolosa pazi i branii svoji mladi
od svake pogibelji. Samo ako vidi
kakovego kokošara, pokupi pliči
pod svoje krejljati i ne da mu bli
zu. Kad ovakovo nemo blago čuva
svoji mladi, kako da to mi ne činimo,
ki smo razumni?

Ive: Ta ti valja upravo cekin, Mate!
Sad, kad smo promovitili, što je to
domovina, i kako ju moramo braniti,
to se obraćam na te kao na pamet
noga čovjeka, da mi onako, ma ba
duši rečeš, što ti se čini od onih,
koji su se za zadnjih izbora onako
ružno iznevjerili svojoj miloj majci —
domovini!

Mate: A ča da Vam rečem, gospodine?
Ja sam ne znam, kako bim to iz
dajničko delo krstil. Poznam dobro te

u izobilju, tako da ne znamo skoro niti
odkuda čemo početi. Ali za danas izuzeti
ćemo na svjetlu samo jednu i to najposlednju.

Ovdje "dobre poznati" pridošlica, koji
se je doselio ovamo sa otocem pred "kakih
20 godina gol i mag, a ne stoji na
bas sjajno — stavio je napis "na križ
umrloga djeteta takav, kakve se ne bi
usudio postaviti na ono blagoslovljeno
mjesto svaki beverjnik. Pošto je napisao
"alla quale fu spietatamente negato al la
tare la macchia del peccato originale colle
ceremonie nella liturgia latina" svršava sa
Dante-om.

"Dall' alto dei gidi prega per coloro,
Che hanno perduto il bene d'intelletto".
Ni je li to lep napis? Nu što se čuje i
sto je pri tom najlepše, da je taj čovo
bi pitati poglavito. Zueka, da li može
staviti ovaj napis a jer ga je postavio,
suditi se može po tom, da mu je dopustio
i da nije našao ništa uverljivo i za
zivnja. U slučaju da bi ovo bila istina,
tada bi i ova činjenica, uz toliko druge
pokazivala, kakvi su naši poglavice, koji
štite i brane gdjegod mogu naše protivnike;
a po ovom kako da potiču naše po
pardile, da izazivaju mirne lude. Na čas
Vam bilo poglavita gospodo! Napis ova
u prvom redu vredna svećenika, koji nije
mogao, da zadovolji "kapricio" ove dje
tete, jer bi se protivio naredbi svoga po
glavara i obitaju, koji vlada u našoj na
peljskoj crkvi, u kojoj se krsti po
bratskom rituatu. Na dalje vredja sve one,
koji misle, kako pravi kršćan, da biskup
jedini ima moć, da vlasta crkvama našim
a ne bilo koji mu drago čovjek, pa bio
to žalboza i domaći sin, kojem je pok
otac bio dobar kršćanin, ali onaj zabranjuje
svojoj obitelji ići u crkvu i djeci primati
sv. sakramente. Je li ovo djelo od jed
nogog poglavara? Kad je ovakva glava
Nerezinaca, nije čudo, da je nasao takvih
zaslijepljenih ljudi, koji ga silede. Dobro
biti pristaje naša poslovica „po glavi riba
smrdi“. Ovdje ćemo spomenut, da se ba
radi ovoga djeteta pisalo dosta po talijan
skih novinam i u držici njihovoj, *Pravoj
Neslogi*, te urednik iste stavio je i u
svoj izborni proglaš za V. kuriju smrt
ovoga djeteta bez kršćenja, jer da je kap
elan morao ići agitirati. A to je bila
laž, jer da je djetje ono umrlo bez krsta,
tada ne bi bilo pratio svećenikom i po
kopano u blagoslovljenu zemlju; ali njega
pratio je na groblje kapelan i pokopao
je u blagoslovljenu zemlju, kako to može
svjedočiti i sam otac. Nije li ovo datke
bila čista laž! Ali ne čudimo se niti naj
manje za ovu laž, da su ju raztrubile ta
lijanske novine, ta poznato je na široko i

na daleko, da pišu svakojake laži i kle
vete proti onima, koji neće, da pušu s
njima u isti rog!

Nu konac ovog dogodjaja je najlepši!
Pocijeli nekoliko dana, kako je križ stao
na grobu, nestalo-ga! Tko ga je sada
uzeo? Ali popardili su brzo naši krivci! Koji je drugi uzrok, da je križ nestalo,
nego polag puljskoga Oslija „quel in to
nac o capuccio“ t.j. pop ili fratar. Ali vam
nevalja, jer su lije gosp. Spinčić i Dr.
Laginja pokazali na car, vječu da Tal
ijani istarki sami sjeku trsi i rade druge
škope, da tada bacaju to na istarske Sl
avene. Takva „avila brutura“ nije nova,
nego je već tako bilo i pred 200 godinu,
kako je pri tom najlepše, da je taj čovo
bi pitati poglavito. Zueka, da li može
staviti ovaj napis a jer ga je postavio,
suditi se može po tom, da mu je dopustio
i da nije našao ništa uverljivo i za
zivnja. U slučaju da bi ovo bila istina,
tada bi i ova činjenica, uz toliko druge
pokazivala, kakvi su naši poglavice, koji
štite i brane gdjegod mogu naše protivnike;
a po ovom kako da potiču naše po
pardile, da izazivaju mirne lude. Na čas
Vam bilo poglavita gospodo! Napis ova
u prvom redu vredna svećenika, koji nije
mogao, da zadovolji "kapricio" ove dje
tete, jer bi se protivio naredbi svoga po
glavara i obitaju, koji vlada u našoj na
peljskoj crkvi, u kojoj se krsti po
bratskom rituatu. Na dalje vredja sve one,
koji misle, kako pravi kršćan, da biskup
jedini ima moć, da vlasta crkvama našim
a ne bilo koji mu drago čovjek, pa bio
to žalboza i domaći sin, kojem je pok
otac bio dobar kršćanin, ali onaj zabranjuje
svojoj obitelji ići u crkvu i djeci primati
sv. sakramente. Je li ovo djelo od jed
nogog poglavara? Kad je ovakva glava
Nerezinaca, nije čudo, da je nasao takvih
zaslijepljenih ljudi, koji ga silede. Dobro
biti pristaje naša poslovica „po glavi riba
smrdi“. Ovdje ćemo spomenut, da se ba
radi ovoga djeteta pisalo dosta po talijan
skih novinam i u držici njihovoj, *Pravoj
Neslogi*, te urednik iste stavio je i u
svoj izborni proglaš za V. kuriju smrt
ovoga djeteta bez kršćenja, jer da je kap
elan morao ići agitirati. A to je bila
laž, jer da je djetje ono umrlo bez krsta,
tada ne bi bilo pratio svećenikom i po
kopano u blagoslovljenu zemlju; ali njega
pratio je na groblje kapelan i pokopao
je u blagoslovljenu zemlju, kako to može
svjedočiti i sam otac. Nije li ovo datke
bila čista laž! Ali ne čudimo se niti naj
manje za ovu laž, da su ju raztrubile ta
lijanske novine, ta poznato je na široko i

na daleko, da znam i kako su gerdo za
gresili, kad su se odigradili od svoje
majki. Ali ča dete? Ni vredno o tomu
ni reći trošit, začiši ti nesretnici
ni dostojni, da čovek za njih volju
harta mrzi.

Ive: To je istina!

Mate: A sad, da ste mi zdravo; ovdje
je moje polje, kamo idem raditi. Zah
valjujem Vas, ča ste mi tako i po
razvratnici, ča je to domovina i kako
ju treba ljubit. Kad pride dom, po
povedi ču to svojom poznatim, neka
i oni to znaju. Svoju ču decu gledat
sopet tako odgojiti va straže božjem,
i va ljubave domovinskog, da ne po
stane nikad izdajice svoje domovine.
Oni pak, ki su svoju domovinu za
zadnjih izbora izdali, ter joj se izne
verili, ti su od Boga prokleti, pak
ili čeka i zaslječena pedepsa.

Ive: Tako je, da! Neka se smiluje Sve
moguci Bog ovima, koji su zavedeni
i zapeljani, da bi što prije progledali,
one pak nemirnake i izdajice, koji
mute i zavaravaju, stigla čim prije
kazan Božja!

S Bogom, dragi Mate!
Mate: Bog gospodine!
(Slijedi.)

među najbogatije na otocima, ali sada, pošto je tis uništen, sa drvi slabi trgovina, u Americi slabito, stavilo je obučinsko zastupstvo na porez 75%, te radi toga puk je uznenimere a štior Jure nijin gorori, neka prodaju komad obič dobra (komunade). Tako Vam je Nerezinci, kad se daste pejati za nos od Vasili narodnih protivnika, koji rade od one čete dužnika što će i kako će, a među kojima se izetiči Vaši obd. sajedinici Menežić, Predikac i Pescampio a k svima spada i Vaš poglavar. . . Da ste zdravo!

Rapočani.

Franina i Jurina

Fr. Si čuva Jurina da da je propuna Premanturski Talijan?
Jur. Ja ne.
Fr. Da nek mu se plada kreši, da će on za niš delat za komunu.
Jur. Pravo ima, ter nima još dosta duga komunu Premantursku.
Fr. Ima ga im, ali zato su lani stavili tačku na ovce i tovare, a ovo lito da te ju staviti na dragonske i varošanske kobile . . .
Jur. Ali varavente da je valje osti: stari Bodulina, pa da je rekak, da on je prvi za propusto, da se plača kreši, osobito kad se trata za prisunu od talijanskog partida, a za njime, da su svi nastali i konformisti.
Fr. Pravo je, neka barem jedan gospodski živi kada nemoremo sv.

Fr. Su već Izdajić i Kajifa spravili fagotie za poč preko mosta pod Hrvatsku?

Jur. Ča ti se sanja, ali si znorel?
Fr. Ter su pred izbori govorili, da ako bude Spinčić zbiran va Beč, da će nas valje mahom, samo da gore pride, prodat pod Hrvatsku.

Jur. Ča neznaš, da njim mache račun lagat, a ki je nem neka njim veruje, ja po svetega tiča neću.

Fr. Tako ti mira božeg, povej mi ti malo Jurino, koliko jas Kajifa bragese s tišljarsku kolun?

Jur. Kega zlod-ja?
Fr. Svojni san ga jur videl, da jih je pul Diračić kola.

Jur. A! — Sada je veli gospodin, pak mu, hvala Bogu, tegu ni potreba.

Fr. Namor je, aš mu „mačja“ oneštahno nosi.

Fr. Si videl Jure, kako su mošćenički talijani zdugen noson ostali kod zadnjeg izbora va Mošćenici?

Jur. Aj po ticevdu dušu te još, ač mi nismo talijani ni nećemo bit, makar ako te nas odred. A oni kad bate za talijansko, neka gredu va Italiju, delat kunpaniju onem brižnem, ki dole deboto umiraju od gladi.

Fr. A ona staru mladu, ka ima oni česni u lalokah, da j' sporad tegu već sā uđu ožutela.

Jur. Muči no, če ju benj Krivonosić utešit.

Jur. Si bil ove dni va Porečkoj Novoj vasi? Fr. Sam bil na samiju za Rokovu.

Jur. Si čul ča novoga?
Fr. Da, da su krajnji i šarenjakji hodili po komunu krune pobirajući, da te na sv. Mariju veljuti na većer činiti popu alegrija s muzikom i coi foghi bengalici, da Hrvati diksaju.

Jur. A su čoda pak krun nakupili?

Fr. Da nisu jako ne, da su li dali samo neki cuki.

Jur. Bi bili bolje učinili, da su bi šparali za ovu zimu, da si s njima kupe kakav kilo muke za kašu, da ne od glada poumiri, ač štiori ove zime beći ne dadu, pošto izbori ne budu.

Fr. Vero imas pravo.
Jur. A je bila pak lipa fešta?

Fr. Bila bi, ma kad su doznali zato mlađici iz Antonci, oni su se od veselja smijali, samo drago im nije bilo.

Jur. A pak?

Fr. A pak, kapitanat je zabranil, ač da se je bojal, da na večeri pojdu sve Hrvate i da bi li mogao trublji razbiti po toj silnoj vrućini.

Jur. Bi bi benj bila komare razstrila.

Fr. Ma je ni već doma.

Jur. Nego kamo je pošla?

Fr. Govore da je pošla u Pulu noge si dircati.

Jur. Ca pak dela kampion talijanski?

Fr. Neki govore, da je i on od jada poša nekoj nože dircivati, ač da su, mu talijani kmeštini na inkanat vrigli.

Jur. I ta je lipa, Talijanu mecte k kmeštini na inkanat.

Fr. Ter ča neznaš, da ki je dužan mora platići prije il potle.

Jur. Če ga benj „Lega“ pomoci.

Fr. Jur se vidi kako ga pomaže i dobro mi stoji; je mogao imati pamet.

Fr. Čoj ova Jurino iz portulanske Brd. No?

Fr. Petar Pijanac i Tone Lesica, poznati prodanci pošli su u Buje k Venieru, da njim da placu, ča su svoju kožu prodali i za Talijane delali kod zadnjih izbora.

Jur. Pak?

Fr. Lesica je dobil za vino pak si je kupil postole a Pijanac je šal lačan i čejan doma.

Jur. Dobro mu stoji!

Fr. Biš viroval Jure, da se klanjska Hrvatica rada z macki pača?

Jur. Tu moguće, ter ju dobro poznan; znan odkuda je i da je bila!

Fr. Starci piva: što biće to se sponziralo, ma da je intanto danas mačja.

Jur. Brizni šoldi tako špendani.

Fr. Biš veroval, da su i Talijanci dobri hrvatski budi?

Jur. Ako ti rečes, da verovat, ma sakemu nebi.

Fr. Skoči malo do Voloskega, pak deš tamu takovevi više nač.

Fr. On mačji va Švidiča da se je na 20. agusta kantal,

Jur. Ča se ženi?

Fr. Ne, na kantal, nego njegova bogatija mn gre pod bubanj, ač na kaval.

Jur. A tako ti meni reci zač su svuda mačji jednako dobiti gospodari ... z lopatom.

Fr. Černi moro z mošćeniške Dragi, da gre va Afriku po dijamanti, pak da će svi i-tarski Hrvati prekupiti i premetisit u Talijani.

Jur. Ča misli brizan, da se dijamantni podgrevaju kako j' on kompir uževal va cimare, kada mn j' po trbuhe krullio.

Fr. Neki mačici, ki su bili na dele va Dalmaciji i va Bistrice, da su do bili fugu.

Jur. Lalko za njih, te poč va Taliju.

Fr. Po Šenici.

Fr. Našen mačkom mora bit za vranicu, da njin gredu grunci pod bubanj.

Jur. Ča neče se svi počeli smucavat, da oni te starinu i domaćinu a sada njin gre lepo ta starina i domaćina pod bubanj.

Fr. A la da bi ki otel samo i njih kupit.

Jur. Ča ćeš kupit ni prodati one propaticice, oni fruštamondi i šperleni.

Fr. Imas pravo, zač ni jenega pametnegga muža mej njimi.

Različite viesti.

Za družbu sv. Cirila i Metoda u Istri priopstave nam:

E. Medentli župnik u Trojstvu for. 5 sabrane u domu veleč. g. Lukatičić u Kapeli, da brani rodi i dom.

Andrija Pobor župe upravitelj Kukuljanovo for. 21.20 sakupljene na mladoj misi veleč. g. J. Maradiča, G. Cenculi st. kum do sam for. 5 a g. Franciće Baščanin, trgovac na Rieci zlatni dokut; živilj.

Mlade misse na otoku Krku U Dobriju prikazao je prvi nekrvav žrtva dne 25. juliha pop. Joso Paračić, Veseli Dobrinj - grad vrvio narodom kako malo kad. Vas bio okišen sa preko stotine hrvatskih trobojnica, koje se i po crkvi i po zvoniku i po kućah vijale i milo lepšale. U crkvi dakako sve staroslovenski. Propovjedao je jezgovito i gromovito župnik Sv. Barbara u Kostreni pop Antun Polassi.

Gostba bila izvanredno bogata a pozavniku ni broja se nezna, kažu do dve stotine. Za objeda zdravice vrcala po običaju.

Po objedu narodni ples na prostranoj placi, a narodna nošnja navlaž ženska da te začara.

Dne 8. tek. opst. mlada misa na Korčnu. Misija je dakako sve staroslovenski pop Ivan Krementić, kojega izskladi roditelji seljaci velikim žrtvama bez ikavice ponomi osim nekoliko dobrotvora, koji ga i hranom dijelomice obskrbjavali. I na Korniću dražestinu sebi bilo ave veselo i radostno, isto sve nakideno trobojnici. Propovjedao krasno župnik Mužina, Javljamo Vam, da smo na mladoj misi Pačićevoj sakupili oko 35 for., a na Kremencijevoj oko 15 for. u dobrotvorne svrhe. Ovakva zgode dokazaju, da med našim narodom ima hvala Bogu žive vjere, da med svima ima požrtvovnosti. K svemu dodajemo, da nas i na jednoj na drugu mali zabavljala mladež vrbinčka svojim ciklik-tamburicama. Evala jim!

Znak vremena. Slčbeni list primorske vlade „L' Osservatore Triestino“ od dne 25. t. mj. pozivlje klub talijanskih zastupnika na carevinskem vječju u Beču, da on posreduje iznedju Čeha i Njemaca, dotično između ovih poslednjih i vlade. Na taj neotekivani i neobični poziv vratiti demo se u budućem broju.

Otvoreno čitaonica u Pazinu slijediće u nedjelju dne 29. tek. m. u 5 sati za podne.

Cudesa na počti. Zadnjeg petka imala se obdržavati u Rovinju razprava proti učitelju glasbe J. Crevalo iz Buja, koji biše obtužen radi toga, što je glasba pod njegovim ravnateljem izvajala prepozivane kod nas komade. Kotarski sud u Bujab odpremio je službeno poštom taj glasbeni komad c. kr. zemaljskomu sudu u Trtu. Ali dogodilo se čudo nečuveno. Ta posljika se izgubila na počti između Buja i Trta, a to je vrlo lalko moguće, ako se uzme, da je iz Buja do Trta kočilo i u Australiju! Nestalo je dakle inkriminiranog predmet i evo naše glave, da se ga nenadje više.

Na Materadi pišu nam 20. t. m. I ovdje smo, g. uređuči, skromno ali prijestoju proslavili rođendan našeg premilostivoga cesara i kralja Franu Josipa I. Naš dleči Toukela, koji je trn u peti godišnji talijanskih žup iz Umaga, dao je prirediti velik kries a mužari grmili su u noći da ih je bilo na daleko i široko čuti. Da bijaše u Umagu, Bujaš i u drugih talijanskih gnježđih posve tih, kao da su svi izumrli, netreba nam niti izticati. Ej, da je našin talijančićem dozvoljeno javno slaviti rođendan kakov Umberta ili kakve Mageritice, to bi bilo slave i veselja, ali ovako muči i čukuje spasenje.

Kako je plemenito srca u našeg sajaka vidi se iz slijedeće vesti. Ivan Vilenik, kmet iz Žbandaja bio je dnevre u istražnom zatvoru u Rovinju. Jedna žena htjela ga iši posjetiti, ali odkuda nije novaca? Kmeti joj sami medju sobom sakupili i predali lijepu svotinu. Darovaše: Tome Vesnauer I. for, Šime, Tone i Tome Vilenik, te Ivan i Stipe Vesnauer po 50 novčića, Blaž Hadan 30 novčića, a Jure Vilenik, Ivan Radolović, Šime Hadan, Mihalj Grgo Vesnauer po 20 novčića. Ovi svi iz Žbandaja. — Nadalje darovaše: Luka i Ivan Kosinožić po 1 for, a Lovre, Martin i Frane Kosinožić te Petar Lendić po 50 novčića. Ovi svi iz Novevasi. Bog im naplaatio!

Svečano otvoreno „Narodnog doma“ u Barkovljah. U susjednih Barkovljah priređuje tamošnje pjevačko društvo „Adrija“ prigodom svečanog otvorenja „Narodnog doma“ u nedjelju dne 29. t. m. veliku narodnu svečanost vrlo biranim programom, koji sastoji iz 3 dijela: t. j. pjevačkog, glasbenog i dramatičkog. Početak svečanosti u 4½ sata popodne i to ač obuhod sa glasbom iz družstvene gostionice u nove prostorije b) otvorenoje „Narodnog doma“ c) hrvatski ples d) točno u 6 sati koncert sa igrom i plesom.

Uklanjanja 30 nč. po osobni.

Neutjehnost postarskih činovnika u Polu. Već smo više puta Vašem cjenjenom listu spomenuli i kritizirali razne neodobristine i uvrede, koje nam se događaju skoro danomice na počti u Polu. Ali na mjesto da gosp. Frank nastoji sve to više popravljati, on, čini nam se, kao lavlas prikosi svemu tomu. Sada je došlo ovako k pošti par novih činovnika, po rodju i imenu Slovenci, ali viši podčastnici misle, da će ugoditi svome gospodarju, ako preziru svoj jezik.

Tako neki Supaj nije htio sa jednim našim prijateljem da govoriti, vršiti službu, hrvatski, odnosno slovenski, a ovaj nije htio njemački i dapače izjavio, da nezna hrvatski. Tu bi bila dužnost tog činovnika, da zove jednog druga, koji bi bio tu-maćem, premda je to posve nepotrebno. To je sv. sv. misa u staroslovenskim jezicima, t. j. u glagoljici, kako se još spominju nje-

venski. Ali na mjesto toga on si je dozvolio stranki davati lekcije vičći na nju „zašto ne govorite nemški“ i „žalostno, da neznamo nemški“. U svojoj prvočnosti, neznamo dati od jada ili iz neznamo oskodio je stranku utručujuvaj joj porto 12. nč. više nego je li trebao.

Mi smo htjeli svu neužujnost odmah na javi iznjeti, nu budući se je u toj stvari jedan njevog drug zauzeo, to smo propustili misleći, da će se g. Supaj povrati, ali smo baš protivno doživjeli. Drugi put bivši na počti taj se flai godišnja udostojao govoriti s nama već je zvao služu i preko slike izpitičao „fragan sie ihm“ i „sagen sie ihm“ ovo ili ono, već što je trebao. Neznamo je li je to najnovije dresura gosp. Franka ili što je g. Frank u sopsu. Frank je indostoj na priutbe njemu podnešene odgovarat i niti recepta priložene vratiti.

„Schöne Wirtschaft“! Direkciju molimo neka već jednom tomu kraj učini i neka ovakove činovnike kamo u školu poslatje, da buda, ako ništa drugo, a to barem pristojni. Izložba govorila u Krku. Visoko c. kr. ministarstvo poljodjelstva izvolo je na molbu krčke gospodarske zaštire dozvili 250 for. na pet godina i to za izložbu dne 1. rujna (septembra) počatu u 9. u trijetu. Nagraditi će se samo domaće blage, pobliže o tom u programu, koji je razaslan na dotične občine. Za juri (vjest) određeni su: učitelj poljodjelstva g. Trampuš i c. kr. živinar g. Celia.

Nadamo se, da će se gojitelji goveda domaće pasmine na otoku Krku okoristiti ovom liepmoj prilikom po poslovici: „ki more i vol mu pomore“. Rodojubi pak neka upozore pučanstvo, da gleda oplemeniti domaće blage n. pr. s bujskom pasminom, kako preporuča visoko ministarstvo.

Iz Šajnji na Barbanštini. Javili smo svetu po dičnoj „Našoj Slogi“, kako je biskup Flapp našemu vrijeđanju kapelan Josipu Vrbki uzeo sv. misu s jedinog uzroka, što je naš Sajincem dopušteno pjevati koli sv. mise na „Kyrie“, „Gloria“, „Credo“, „Sanctus“ i „Agnus Dei“ u našem materinskom hrvatskom jeziku. On bi naime zapjevao latinski „Gloria“, a mi bismo na predjevati hrvatski, da razumije vas pun, koji je u crkvi; isto tako on bi zapjevao: „Credo“ latinski, a mi bismo napravili hrvatski iz knjige „Oče budi voj Troja“, koja je sastavljena i tiskana od nezaboravnog biskupa Jurja Dobrile. Na „Prefaciou“ pjevao bi latinski, a mi isto latinski odgovarali i tako do svjetskog sv. misa. Na „Sanctus“ i „Agnus Dei“ pjevati bismo mi hrvatski, docim bi on sve latinski moli. Nemoteno pojmiti, kako može biskup Flapp ovo puško pjevanje u hrvatskom jeziku držati tolikom zločinu; ta ipak znade vas svet, da je on kano gimnazijalac u Gorici svaku nedjelju pjevao njemački na sv. misi: „Hier liegt vor deiner Majestät“ a u delavne dane bi optjeretnjem pjevao svaki dan, a više puna na orgulje igrao i pjevao: „Wier verste uns darmieder“. Ako je dakle bilo dopušteno njemački pjevati iigrati na sv. misi u gradu Gorici, zašto nebi nam nekima u neispismenim Sajincem bilo dopušteno u svojem materinskom hrvatskom jeziku hrvati i slaviti Božu na sv. misi, koji neimamo u orgulju ni muzike u našoj siračinoj crkvi?

Nemožemo shvatiti, kako može g. biskup Flapp ubrati ovo puško pjevanje u liturgiju, kad o njem neima govor na it. u „Ordo liturgicus“ strana 6. god. 1897. nit u „Folium Diocesanum“ god. 1894. strana 187, o koji bi se bio tobož ogrešio naši gosp. kapeljan, kako mu predbacio biskupski dekret od 31. maja br. 990, tiskan u „Našoj Slogi“ 24 junija 1897. Ovo hrvatsko pjevanje pod sv. misom u Šajnjih tako je u oči zbadilo njeke hrvatske kralje, sarenjačke popove, koji su bili prije 8—10 god. poznati kanonice Hrvati, i drugi poturice bez Boga i vjere, da su nedužnog kapeljana pred biskupom ocrnili i krivo obuzdali, da tobož svu sv. misu obavlja u hrvatskom jeziku. A to je kruna laž. On je citao ili pjevao sv. sv. misu od početka do svjetskog u latinskom jeziku — osim „epistole i evanđelje“, koje bi najprije latinski čitao, a poslije hrvatski pjevao, — a narod bi pjevao hrvatski, kašto prije navedeno, kako je pjevao i pod pokojnim Pobrom, Sansonom, Mogolićem, pa i prije i potle. Dapače pod pokojnim Pre Mikulom Bozaćem, koji je iz Filipane služio Šajnjicu, obavljala se na sv. misu u staroslovenskim jezicima, t. j. u glagoljici, kako se još spominju nje-

veta briga, sve povjerovalo, pa mesto da pisi i onimi kažnjenog zakonika, te su nad-čini od nepristrandih ljudi povesti savjeto-vetu oblasti imale većkrat posla s njime, iztragu suspendirao ga i dignou od slu-že u plate. Sva opravdavanja gosp. kape-lana i sve opetovane njegove molbe i pro-šnje kod biskupa Flappa, da mu dozvoli-bar tih sv. misu ili pak premjesti na drugo mjesto, ostadoše glas vajpijuc u pustinji. Oj ljubavi krtjanska! gdje si? Najmanje juva tebe u srcu onih, koji te najviše prepovrćuju! Jest, oni nose u ustih med, a u srcu jed. Preporučujuvaju-jubav, a siju mržnju i zavist. Siju vihar, a zeti će oluju.

Dalina isповист. Rikard Katalinić Jerotov i Viktor Čar Emin, koji su u zajednički pod književnim imenom Jerotov-Emin iznali već nekoliko uspješnih crta, portreta i slika iz Istre, napisali su i monolog "Dalina ispisovis". Taj je monolog izasao u zagrebačkom "Vencu" br. 8. U tom je monolog karakter zavedanog Istrana očutan živo i istinito, te je vredno upozoriti naše djetelante, osobito po Istri, Dalinaciji i hrvatskom primorju, da posegnu za tim monologom, te ga iznesu kod raznih zabava pred šire občinstvo. Monolog je upravo zgodan za deklamaciju, a kada uspaliti rođoljubo čustvo. Krasnom spolu vredi ovom prigodom preporučiti i uspješni monolog E. K. Jeratova, "Moja toma", koji je ugledao svjetlo u lanjskom godišnjem Vienca.

Mlada Hercegovka. Naš dični Bendić izložio je ovđe u trgovini g. Scholiana krasno mramorno poprsje mlade Hercegovke. O tom više drugi put.

"Veliku veselicu" priredjuje za nedjelju dne 29. t. m. "pozivnicu in konsumativnu društvo" u Pobeghi kraj Kopra. Kod velice sudjeluju domaći pjevači, zatim pjevački zborovi iz Rimjan, Tinjanja i Deka-nih. Početak u 4/4 sata, ulaznica 25 kn.

Zabava u hrvatskoj čitaonici u Mihotićih. Naša velevidljiva mladilačka priredjiva u nedjelju dne 29. t. m. u prostorijama hrvatske čitaonice u Mihotiću državljena zabava sljedećim rasporedom: 1. Deklamacija "Munja od Gabela" od A. Šenoe. 2. Mješoviti zbor pjeva "Bledi mjesec". 3. Saloigra "Tek je sluga". 4. Mješoviti zbor pjeva "Naša zvezda" od Nedvoda.

Posilje ove zabave sledili su pleš.

U Kastvu pišu nam 24. t. m. U ponedejku uđala se gja udova Kalister, ovde nastanjena, a Kinčalu-Lovriću iz Bakavca, pak je tim povodom obdarila našu mladiću, kako je običaj ispod napojnicom. Naši mladići izkazali su i ovom sgodom svoje plemenito re-i rođoljubivo čuđenja. Posto se receno Kalister uđala za desnu ruku Dr. Krstića, niesu htjeli, da se polagavade pogoste skupno darovanjem novcem, već su ga održevali i kr. kapetanata u Voloskom, da ga odpošalje pogorelcam u Studenoj gori, občine Podgrad. I mladići iz predgrađa Dukići darovani su u Istu svrhu for. 10. Živili vri mladići grada Kastva! Dok imamo tako plemenitih mladića, možemo biti zadovoljni.

Zadnja zabava naša čitaonica izgala je nad svako očekivanje. Program izveo se uz povlađivanje pred mnogobrojnim i biranim občinstvom. Ostat de, kako se čuje, lep čisti višak. Dne 19. o. m. po-duzeli opatički rođoljubi izlet u Rab, a njihova pozivu odazvalo se preko dvadeset naših građana. Kako vele, zabavljali su se izvrstno.

Neka se znade i ova. Prigodom licitiranja lova u Kastvu, dne 22. julija o. g. izjavio se gosp. Josip Marotti iz Spinčić pred svjedoci, da je on Hrvat, iz osvjedo-čenja i da čuti kao Hrvat dapatec nazdravio je Spinčić i Mandiću, te pojavio u obče rad i djelovanje naših zastupnika, a što su radi proti nama, da to čini samo iz - oseze.

Samoubojstvo u Pazinu Ne iznašamo ovu vijest, da tim načinom stecemo zani-manje občinstva za naš list, nego da po-kažemo plodove, koje nosi ta kod nas toliko razvijana i od nadležnih činbenika milo-vana "avita cultura". Živio je u Pazinu Rikard Richter, mladić od 23 godina, sin živućeg stolarca Josipa Richtera. Ved za malih godina uvriježila mu se u srdeće mržnja na sve, što je hrvatsko. To ga je učinilo sposobnim, da postane drugom, a po tome sredstvom pazinske talijanske gospode u svih demonstracijama privrednih proti Hrvatom. Drugnjak s njima, načuo se lagodnjem životu, naime plijaci, igri, a zamrazio mu se rad. Dobro je to iflo, dok su račun podmirivala gospoda, ali ta je podpora, kada obično, pokazala se varavom. Međutim obiteljska stega postala je za tog zatuljana nedostatnom, da ga spravi na dober put, te otac videć, da mu nje-govi vapori nedostaju, pustio ga svomu utesnu. Od tada je Rikard Richter došao u cestokrat u sukob sa redarstvenim pro-

jemo naše ljudi, da se čuvaju one družbe, na moj račun platiti uz svoj sedam mje-seci rad sa sinom. Samo pod ovim okolnostmi uzmogao sam ove žrtvenike i Božji grob izvesti, da počašem kako se naši narodni moliti u ornamenata izvesti mogu na crkvenih predmetih, jer neki nitko bio paruci ovako, kako sam iz prakse osvjeđen, i nebi mogao cene kazati jer misam znao, kako da ove ornamente izvedem, u koju svrhu sam pokuse načinio. Ja sam sriota i ne mogu mjenice platiti i ti e sam propao što držim, da nisam zaslžio zato da predćim ljepotu narodnoga ornamenata na crkvenih predmetih; i zato se obraćam molbom na patriocično svećenstvo, da kupi ove žrtvenike, koje se može dobiti u na odplatu, ili mi pak naručbami omogući, da gornji dug izplatim.

Naj pokorniji
August Posilović
ilica 98.

Zagreb, 21. agusta 1897.

Majduši ljudski život. Danas su rjeđki starci od 100 godina, ali se nadje u svjetu još ovđje onđe pre koji čovjek, koji došera do 120., ili 130. godina. Ali imamo po-uzdanih dokaza, da je bilo ljudi, koji su živjeli i preko 150 godina. Tako je Tomas Par rođen 1483., umro u Londonu 1635. godine, živio je dake 152 god. Hen-rik Jankins živio je 169 godina. God. 1513., kad je bila bitka kod Bledena, bilo mu je 10-12 godina, a umro je 1670. god.

Po jednom svjedočanstvu vidi se, da je Jankins pet godina pred smrt bio svjedoček pred sudom. John Rowin živio je 172 godine, a njegova žena Sara 164. U braku su živjeli 147 godina, najmladijim im sin imao je 116 godina. Petar Tortari doživio je 185 godina. Bio je iz Temišvarске okolične rodom. Ali najveću do sada poznatu starost doživio je Toma Keri iz Irsko. On je rođen, kako se svjedoči crkvene knjige 1881., a umro je 1588. godin. Živio je dake 207 godina i preživio dvanaest en-geleskih kraljeva i kraljica.

Hrvatsko pripomoćno društvo u Beču najljepša zahvaljuje velikodušnim darova-tejima i sabiracima na plemenitih darovih, koji su mu stigli u prvom polje: ove godine.

To je sve maslo gospode od podeset-ja. Ovi znaju, da su brzo izbori za upravu, no vede u Medulinu i izbori za načelnika u Puli, pak za gledaju smutni puk, i rada, bi, da u Medulinu zapovjeđaju nji-hove podpremice. Odkad su svršili izbori za carevinsko vjeće nema mira u Medulinu ni po danni ni po noći. Tu Vam se po svu ovdje urlice i izaziva, tu se viće njegovo sumišljanje u narodnom obziru.

Tko je kriv njegovom žalostnom svr-setku? Uzgoj, sistem, po kojem su u Istri stičeni zavajadiči puka, te tolikokrat opjevana "avita cultura". Tako su plodova-još nalazi u Pazinu, pak čemo njih pobi-jediti, kad dozriju.

Pišu nam iz Rovinjskoga sela: Ovdje imademo mladoga svećenika, koji hode, da naši mlji hrvatski jezik u crkvi zamjeni sa latinskim. A je li to pravo? U našoj se crkvi od pamtišča sve crkvene svećenosti, kao što križenje, sveta pričest, blagoslov grla, preporučenje duše itd. obavljale samo u hrvatskom jeziku. To nam je naše pravo priznato i potvrđeno od više papu, pa si mi ne damo toga prava vrijeđati. Radi toga molimo našega presvetoga biskupa, da ili naloži našemu svećeniku novu održavinu i kr. kapetanatu u Voloskom, da ga odpošalje pogorelcam u Studenoj gori, občine Podgrad. I mladići iz predgrađa Dukići darovani su u Istu svrhu for. 10. Živili vri mladići grada Kastva! Dok imamo tako plemenitih mladića, možemo biti zadovoljni.

Kad smo jur prije spomenuli naše upravno vede, redi deme gospodi, koja su na čelu, da u "Gabinetu di lettura" su se upisali i nekoji representanti, koje kod budućih izbora valjaju odpraviti.

Već je mnogo vremena, da ovuda kod nas Piranci bude pjesak iz mora. Naše občina nema ništa koristi od njih a i naši siromašni ljudi, koji su prije pjesak vadili i prodavali, i od toga lepot pogres novca dobivali, sada već ne mogu pjesak prodavati. Zašto nebiti o oblasti mogla zabraniti?

Rovinjski ribari svake godine love u našem moru a naši ribari neka to muke gledeju. Naša representanca im neće ništa učiniti, ako donesu svakomu po kilo ribe. To nebi smjelo biti gospodo medulinskima. Zašto ne gredu Rovinjci u ližnjansko more loviti? Odgovorite nam, pak onda činite i vi onako.

Već se dego govori, da će u Medulinu graditi novu školu; uvjejk se nešto pripravlja a nikad se ništa ne čini. Našoj školi nema para u cijeloj Istri. Brizan učidit mora poginuti u njoj, ako i neće.

Ta škola ima 35 čestvornih metara i u taj prostor mora se smjestiti u jutro do 60, a po podne do 90 djece. Oblasti malo za nas mare, pa tako idu stvari kod na lošo. Stari Medulinac.

Preporuke vredna molba U velikoj dvorani na Streljani u Zagrebu izložene žrtvenike i Božji grob imadem samo do 2. rujna 1897 pravo prodati po drogom ugovoru i ako došte ne prodan propao mi jo posao, t. j. imadem užeti novac na zlatu i ostali materiali kao i licitacija sviča i ostalo u iznosu od 800 for. a. v.

Tajnik:
Špira Perutic,
cand. iur.

Blagajnik:
Don Sime Bratanić,
svetenič.

Javna zahvala.

Vratvši se kući iz Slatine—Rogača, gdje dulje boravih, da si oporavim poremećeno zdravlje, red mi je ovim putem izraziti svoju najtopliju zahvalu znanecem, prijateljem i različitim družtvom, koji su imali dobrotu sjetiti me se prigodom mojeg imendana.

KRK, dne 22. agusta 1897.
Dr. Dinko Vitezid.

Klesarska radionica.

Br. 2474.

Natječaj.

Razpisuju se natječaji:

- za mjesto občinskog blagajnika-pisara u Klanji (pridružena porezna občina mještane občine Kastav) i eventualno mjesto
- občinskog blagajnika u Kastvu.

Poslovanje blagajničko u Klanji sastoji u vodjenju blagajničkih dnevnika, glavnih knjiga i utjerivanju pristojba za pridružene porezne občine Klanja, Lisac, Škalnica i Studena, a kao pisaru pripada dopisivanje (rieshanje spisa) od strane istih županstva sa občinskim glavarstvom u Kastvu.

Plaća, blagajnik-pisari u Klanji ustanovljena je na godišnjih for. 360 (tri stotine šestdeset) izplativa mjesečno posticipatno, a ona blagajniku u Kastvu, na godišnjih forinti 500 (pet stotine) izplativa mjesečno, anticipatno u Kastvu, na sa izgledom na povećanje, bude li imenovani dokazaо svoje podpuno usposobljenje.

Imenovani za oba mesta moraju položiti kauziju, do iznosa jednogodišnje plaće u gotovom, ili u državnih papirih.

Prednost dati će se moliteljem, koji se izkažu, da su usposobljeni za službu obč. blagajnika, da su služili ili služuju u tom svojstvu kod koje občine. Uredovni jezik jest hrvatski.

Natjecatelji imaju položiti molbe do 10. septembra o. g. podpisatomu, a imenovani imati će nastupiti službu najdalje do konca mjeseca septembra t. g.

Glavarstvo občine

Kastav, dne 18. agusta 1897.

glavar:

Jelušić.

Svi strojevi za poljodieljstvo i vinogradarstvo

Ciene iznova snižene

Preše za groždje, diferencialni sustav.

Ovaj sustav preša ima najveću tištujuću moć od svih drugih, ma kojih mu draga bilo preša.

reže za masline, hidrauličke preše, štrealjke proti peronospori, Vermorelov sustav;

ove moje štrealjke su poznate kao najbolje i najefficijentije: automatske štrealjke: mastilnice sa spravom

za mliniti jagode, preše za sieno, tride t.

tvor u najboljem proizvodu

Ig. Heller, Beč

II/2 Praterstrasse 49.

Cienike i sviedoče gratis!

Traže se zastupnici! Čuvati se kontrafakcija!

Opunovlaćena Agencija za putovanja u tu - i inozemstvo

KARLA PIRELLI-a

dovoljena odlukom namjestničta br. 6996/3

Via Arsenale 2 — TRST — Via Arsenale 2

Izdaje vozne karte za željezničke postaje i parobrode za tu - i inozemstvo.

Poduzimlje izletne vlakove i posebne vlakove, izlete parobrodi i skupna putovanja.

Odašilje putnu prtljagn i trgovacku robu brzimi putevi i u sve krajeve.
Za cenu neboji se natjecanja.

Prave brnske suknene tvari

Jedan coupon	for. 8-10 in dobro
3-10 m. dug, do-	" 4-10 in dobre
statan za muž-	" 4-5 in dobre
ko odjelo stoji	" 6 - iz bolje
samo	" 7-75 in fine
	" 8 - iz neftine
	" 10-50 in još finije

Jedan coupon za crno salonsko odjeće for. 10. Tvari za gornje kapute, Eoden, Penvele, Desklings. Tvari za državne i željezničke činovnike, najduži Kamengarde i Chevalier itd. razaslije uz tvorničku cijenu kao čvrsto, solidno i vrlo dobro pomalo.

Skladište tvor. Kiesel-Ambhof u Brnu nitičnog suka.

Uzorci badava i franco. Pošiljka vjerne uzorku.

Pozor! E. n. občinstvo upozorjuje se osobito na to da stoji tvari mnogo manje, ako se ih izravno naraci nego li one, koje se poslovanjem tigovača nabavljaju. Tvrda Kiesel-Ambhof u Brnu razaslije sve tvari prave tvorničke cene bez oštite, što ga daju krojačem, koji škodi silno privatnim strankama.

Svaki

ko ljubi točnu kavu a prikedi hoće i zdravije sačuvat.

Nova radionica.

opanaka.

Si občinstvu javljam ovim, da sam otvorio dne 1. t. m.

„Primorsku radionici opanaka“ svake vrsti, za gospodje, gospodu, djecu, radnike itd. uz najniže cene te molim za mnogobrojne narudbe.

Čarle (kad Rieke) 5. jula 1897.

Josip Jugović.

Železnato vino

preokušenog, zanesljivog
čudnika, ima u sebi licho
probavljiv železnat premarin,
kteri učinkuje pri slabotinu,
na romanjanju krví
in na slivci trpečil oscibuli;
priporočljiv posebno tudi za
slabotinu, blede otroke.

Deset gramov teza preparata ima u sebi 25 miligramov železnežnega kisikita in 10 miligramov žležčka iz alkoholne kineskega droge.

Lekarnar Piccoli u Ljubljani jamči za
čimbenico, zmerično, zmerično jednako sestava, potrebljeno po kemični razkrojki dr. Hagera in Frankobrodu na Ostri in prof. Balt. Knapschaka, zapriječenoga sodniškoga komika
v Ljubljani.

Steklenica imajoča pol litra veža 1 gld., 4 politeriske
steklenice 3 gld. 60 kr., franko a poštino vred 4 gld.

Povlašteni ured za putovanje po Austro-Ungariji i po inozemstvu

ALOJZIJ MOZETIĆ

TRST — Piazza dei Negozianti br. 1. — TRST

Povlašteni ured za putovanje po Austro-Ungarskoj te inozemstvu, posreduje putovanju u Aziju, Afriku, Ameriku i Australiju; te po cijeloj Evropi, zastupa najbolja parobrodarska društva, posreduje kod osiguranja proti nezgodama uz bezplatnu podukui toliko pismenit u ustmenu u svim mogućim putnim prigodama; jamči najniže cene i najbolju poslužbu.

Pravi, čisti, izvrcani med od cvieća i lipe I. vrsti

za leik i jelo u izvornih bocah 1 kô à 85 nc.
iz sroga racijolnoga pčelinjaka prodaje

Franjo Ryšlavý,

župnik na Munah — Podgrad — (Istra)

U cijeloj ovoj okolini nesiju kmeti sasma ništa hajde niti ovdje raste vres; za to je ovaj med izključivo od cvieća i lipe, dakle I. vrsti. Pošto je pako izvrcan, čist je kao kristal, a samo takov med može se bez škoda i straha rabiti za leik i jelo.

Svećar J. Kopac

Solvanska cesta

broj 9.

preporuča velecastnomu svećenstvu, crkvenim upravam, te slavnom občinstvu prave

pčelno-vošćene svieće

kilogram po for. 2.45

Da su ove svieće, koje nose protokolirani tvornički znak, nepokvarene, jambim sa svotom od 1000 kruna.

Svieće slabije vrsti za pogrebe i postranu razsvjetu crkava dobivaju se po vrlo nizkoj cieni.

Prodajem takoder tamjan za crkve:

Lacrima osijuflii kigr. po for. 1.26

obični 1.—

Granič —.60

Robu šalje na sve strane austro-ugarske monarkije prešto od poštarine.

Skadišće pokućstva

Lordke Aleksandra Leovi Šinzi

Trst, Via Riborgo, 21 i Piazza vecchia br. 1

Skadišće pokućstva i tapetarije svakojakih nacrta iz vlastite radio-nice. Bogato skadišće zrcala i svakojakih slika. Na zahtjev šalje se ilustrovani cienik badava i franko. Naručene predmete postavlja se na parobrod ili na željezničku postaju bez troškova naručitelja.

Narudbe preuzimaju se za Istru i Dalmaciju.